

KOMISIJOS 2014–2020 METŲ EUROPOS SAJUNGOS STRUKTŪRINĖS PARAMOS KLAUSIMAMS SPREŠTI 2011 M. LAPKRIČIO 8 D. POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2011 m. lapkričio 8 d. Nr. 9

Vilnius

Posėdžio pirmininkas – Rolandas Kriščiūnas, finansų viceministras (Komisijos 2014–2020 m. Europos Sąjungos struktūrinės paramos klausimams spresti (toliau – Komisija) pirmininkas).

Posėdžio sekretorė – Justė Jarmulkaitė, Finansų ministerijos Europos Sąjungos struktūrinės paramos valdymo departamento Techninės paramos administravimo skyriaus vyriausioji specialistė.

Dalyviai:

Komisijos nariai (pakaitiniai nariai)¹:

- 1. Kriščiūnas Rolandas – finansų viceministras, (Komisijos pirmininkas);**
- 2. Šiugždinienė Jurgita – Ministro Pirmininko tarnyba, (Komisijos pirmininko pavaduotoja);**
- 3. Ališauskienė Audronė - VšĮ Europos socialinio fondo agentūra;**
- 4. Andrejevas Viktoras – Krašto apsaugos ministerija;**
5. Armonienė Rita – Ūkio ministerija;
- 6. Auruškevičienė Kristina – Sveikatos apsaugos ministerija;**
- 7. Baliukynas Saulius – Lietuvos prekybos, pramonės ir amatų rūmų asociacija;**
8. Balkevičius Petras – asociacija „Žinių ekonomikos forumas“;
- 9. Besagirskas Sigitas – Lietuvos pramonininkų konfederacija;**
- 10. Čapas Rimantas – Lietuvos savivaldybių asociacija;**
- 11. Daugalienė Vilma – Žemės ūkio ministerija;**
- 12. Dilba Ramūnas – Finansų ministerija;**
13. Dulkys Arūnas – Valstybės kontrolė;
- 14. Dvilaitis Vidmantas – Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba;**
- 15. Frolenko Šarūnas – Lietuvos jaunimo organizacijų taryba;**
- 16. Gulbinas Tomas – Užsienio reikalų ministerija;**
- 17. Kaulakys Bronislovas – Lietuvos studijų ir mokslo institucijų senatų (tarybų) pirmininkų konfederacija;**
- 18. Keraminas Arūnas – Valstybės kontrolė;**
- 19. Kerpauskas Aleksandras – Lietuvos žaliųjų judėjimas;**
20. Kiškis Inesis – Aplinkos ministerija;
- 21. Leichteris Edgaras – asociacija „Žinių ekonomikos forumas“;**
22. Mackevičienė Nijolė – Socialinės apsaugos ir darbo ministerija;
- 23. Mačiulis Alminas – Transporto investicijų direkcija;**
24. Marcinkus Arnas – Lietuvos jaunimo organizacijų taryba;
- 25. Meškauskienė Jovita – Lietuvos profesinė sąjunga „Solidarumas“;**
- 26. Mikalauskaitė Audra – Socialinės apsaugos ir darbo ministerija;**
- 27. Paliušienė Genovaitė – Neįgaliųjų reikalų departamentas prie SADM;**
- 28. Paltanavičius Gintautas – Lietuvos pacientų organizacijų atstovų taryba;**
- 29. Petrauskas Mindaugas – Ūkio ministerija;**
- 30. Putinaitė Nerija – Švietimo ir mokslo ministerija;**
- 31. Stankaitienė Ana – Finansų ministerija;**
32. Stankevičienė Vaida – Užsienio reikalų ministerija;

¹ Juodai pažymėtos balso teisę turinčių Komisijos narių (pakaitinių narių) pavardės.

33. **Strumylaitė Redita – Lietuvos verslo konfederacija ICC Lietuva;**
34. **Šlionskienė Danutė – Lietuvos profesinių sąjungų konfederacija;**
35. Šniuolis Andrius – Susisiekimo ministerija;
36. **Štaras Arūnas – Susisiekimo ministerija;**
37. **Tuminas Kastytis – AM Aplinkos projektų valdymo agentūra;**
38. **Turčinavičienė Nijolė – Lietuvos darbo federacija;**
39. **Urbonaitė Milda – Energetikos ministerija;**
40. **Valūnė Eglė – Aplinkos ministerija;**
41. **Vilytė Diana – VŠĮ Lietuvos verslo paramos agentūra;**
42. **Zabotka Audrius – UAB „Investicijų ir verslo garantijos“;**
43. **Žilionienė Ieva – Informacinės visuomenės plėtros komitetas prie SM.**

Kiti posėdžio dalyviai:

1. Antanaitis Aurimas – Finansų ministerija;
2. Bagočiutė Agnė – Finansų ministerija;
3. Bogušienė Laura – Regioninės plėtros departamentas prie VRM;
4. Čepokienė Lina – VŠĮ Centrinė projektų valdymo agentūra;
5. Daunytė Rimantė – ŽŪM Žuvininkystės departamentas;
6. Fokienė Vitalija – Žemės ūkio ministerija;
7. Gogelytė Virginija – Regioninės plėtros departamentas prie VRM;
8. Jarmulkaitė Justė – Finansų ministerija;
9. Kozačenko Alina - Nacionalinė mokėjimo agentūra prie ŽŪM;
10. Lukoševičius Tomas – Energetikos ministerija;
11. Marcinkutė Lina – Finansų ministerija;
12. Markinienė Dalia – Nacionalinė mokėjimo agentūra prie ŽŪM;
13. Meškelevičiūtė Sigita – ŽŪM Žuvininkystės departamentas;
14. Mielienė Edita – Regioninės plėtros departamentas prie VRM;
15. Navickaitė-Dulaitienė Šarūnė – Finansų ministerija;
16. Paškevičius Raimondas – Švietimo ir mokslo ministerija;
17. Petuchovaitė Ramunė – Kultūros ministerija;
18. Pinskus Jonas – Vilniaus miesto savivaldybė;
19. Plikšnys Arūnas – Vidaus reikalų ministerija;
20. Putkienė Rima – Ūkio ministerija;
21. Raibytė Enrika – Nacionalinė mokėjimo agentūra prie ŽŪM;
22. Rasimienė Alma – Žemės ūkio ministerija;
23. Stankevičiūtė Julija – Finansų ministerija;
24. Suslavičiūtė Erna – Ūkio ministerija;
25. Ubavičius Laimonas – Kultūros ministerija;
26. Urbonavičiūtė Agnė – Finansų ministerija;
27. Vaitkuvienė Aurelija – Vilniaus Universiteto Taikomųjų Mokslų institutas;
28. Velykienė Alina – Klaipėdos miesto savivaldybė;
29. Zulcas Ričardas – Klaipėdos miesto savivaldybė;
30. Žirgulevičiūtė Akvilė – Finansų ministerija.

DARBOTVARKĖ:

1. **Pasveikinimo žodis, darbotvarkės tvirtinimas.**
2. **Galimi žinių visuomenės Europos Sąjungos struktūrinės paramos panaudojimo prioritetai po 2013 m. (pagal nacionalines ir Europos Sąjungos strategijas: „Lietuva 2030“ ir „Europa 2020“)**

3. Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos vaidmuo 2014-2020 m. Europos Sąjungos struktūrinės paramos programavimo laikotarpiu.

SVARSTYTA:

1. Pasveikinimo žodis, darbotvarkės tvirtinimas.

Posėdžio pirmininkas Rolandas Kriščiūnas pasveikino visus dalyvius, susirinkusius į Komisijos posėdį, pasidomėjo, ar yra prieštaravimų siūlomai darbotvarkei. Jų nesulaukus, Pirmininkas trumpai apžvelgė posėdžio darbotvarkę ir eigą, kuri, jo nuomone, skiriasi nuo ankstesnių posėdžių: šįkart partneriai pristato savo nuomonę galimų žinių visuomenės prioritetų klausimu, o valdžios institucijos reaguoja ir pateikia komentarus. Pirmininkas pabrėžė temos svarbumą dėl jos horizontalumo ir daugiasektorinės apimties. Antrasis svarstomas klausimas darbotvarkėje – dėl Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos (toliau – ES BJRS). Rolandas Kriščiūnas pažymėjo, kad posėdžio tikslas – susitarti, kuris iš pateiktų alternatyvių variantų ES BJRS diskutiniame dokumente yra labiausiai priimtinas ir kaip jį ketinama integruoti rengiant Nacionalinę pažangos programą „Lietuva 2030“ bei veiksmų programas.

2. Galimi žinių visuomenės Europos Sąjungos struktūrinės paramos panaudojimo prioritetai po 2013 m. (pagal nacionalines ir Europos Sąjungos strategijas: „Lietuva 2030“ ir „Europa 2020“)

Asociacijos „Žinių visuomenės forumas“ atstovas Edgaras Leichteris pristatė žinių visuomenės prioritetų svarbą struktūrinei paramai (pridedama).

Nerija Putinaitė pritarė pranešime iškeltai horizontalumo idėjai. Jos teigimu, nors kooperacija tarp ministerijų egzistuoja ir dabar, ji turi būti stiprinama ir tai turi būti pradėta daryti jau dabar – tai užtikrintų didesnę efektyvumą. Tačiau, ji sutiko, kad skatinti tokią kooperaciją – nelengvas uždavinys. Taip pat ji pabrėžė bendradarbiavimo su tarptautiniais partneriais svarbą, kas užtikrintų įsiliejimą į Europos bendruomenę. Dar viena kooperacijos sritis, kurią išvelgia Nerija Putinaitė, – tarp verslo ir mokslo. Žinių visuomenę ji laiko abstrakcija, kuri nesukonkretinta negali būti įtraukta į kitą programavimo periodą, nes taip taptų niekuo nepagrįstų interpretacijų dalyku. Ji sutinka, kad minkštosios priemonės turi būti apsprendžiamos remiantis idėjomis, tačiau pripažįsta, kad biurokratijos schema nėra pritaikyta nei bendradarbiavimo schemoms, nei inovacijoms ir idėjoms; ji tinkama tik finansavimo modeliams, kuriuose numatomi konkretūs vertinimo rodikliai.

Mindaugas Petrauskas taip pat pritarė pranešime keliamos problematikos horizontalumui. Jo teigimu, tai apima daug sričių (ir ekologiją, ir energetiką, ir mokslą bei verslą, ir kt.), tad vargu ar įmanoma net teoriškai tai apjungti į vieną prioritetą. Remdamasis Ūkio ministerijos ir Švietimo ir mokslo ministerijos pavyzdžiais, jis įrodinėjo, kad bendradarbiavimas tarp institucijų vyksta jau keletą metų: šiai dienai yra sukurta Lietuvos inovacijų 2010-2020 metų strategija, bendra Mokslo, inovacijų ir technologijų agentūra, finansinių priemonių paketas, bendradarbiaujama tų pačių slėnių programose. Tačiau jis sutinka, kad bendradarbiavimas tarp institucijų nėra pasiekęs pakankamą lygį ir kad kai kuriais atvejais jis paprasčiausiai neveikia. Todėl reikia ieškoti galimybių, kaip jį skatinti ir ne tik tarp dviejų institucijų, bet platesniame kontekste apimant daugiau sferų.

Ieva Žilionienė teigė, kad horizontalumas yra vienintelis būdas efektyviai valdyti informacinę visuomenę. Tam jau dešimt metų ieškoma būdų ir modelių ne tik Lietuvoje, bet ir kitose šalyse. Iki šiol yra nemažai nuveikta: yra patvirtinta Lietuvos informacinės visuomenės plėtros 2011-2019 metų programa, kurioje aiškiai apibrėžta atskirų institucijų atsakomybė ir bendri valdymo proceso principai, šiuo metu svarstomas Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymas. Ji pažymėjo, kad informacinė visuomenė taip pat yra sutelkta į vieną bendrą vertikalų prioritetą, kuris apima įvairias sritis (e-valdžia, e-sveikata, intelektualios transporto sistemos ir t.t.). Jos nuomone, tokia patirtis labai naudinga, nes

leidžia išvengti projektų dubliavimosi, suderinti reikalavimus ir principus, taikomus projektams. Paaiškino, kad dar tik 2007-2013 m. laikotarpio vidurys ir visai normalu, kad nėra matyti rezultatų; jie išryškės tik projektų vykdymui artėjant į pabaigą arba jiems pasibaigus. Ji padėjo „Žinių ekonomikos forumui“ už pateiktus pasiūlymus ir patikino, kad jie bus vertinami.

Rolandas Kriščiūnas paprašė Edgardo Leichterio plačiau pakomentuoti pranešime pateiktus pasiūlymus dėl idėjų konkursų pagrindiniams projektams, jų potencialo tapti abstrakčiais programų prototipais, įgyvendinimo resursų klausimą.

Edgaras Leichteris, pateikdamas švedų pavyzdį, paaiškino, kad yra svarbu, jog struktūriniai fondai turėtų bent keletą aiškių prioritetų tam, kad būtų tikslingai artėjama prie Nacionalinės pažangos strategijos „Lietuva 2030“ tikslų. Jis pažymėjo, kad yra ministerijų, kurios turi idėjų dėl dotacijų schemų, idėjų konkursų ir pan. Tačiau čia reikia koordinuojančios institucijos, kuri galėtų paskatinti procesus, ir ta institucija galėtų būti Finansų ministerija. Patirtis rodo, kad nuo idėjos sukūrimo iki jos virtimo realiomis schemomis prireikia dvejų trejų metų. Todėl norint naują programavimo periodą pradėti tinkamai tam pasiruošus, reikia imtis veiksmų jau dabar. Jis taip pat akcentavo slėnių projektus, kurie, jo nuomone, įgyja vis daugiau reikšmės. Jau dabar yra nusamdyta kompanija, kuri vykdo stebėseną ir vertinimą. Jo nuomone, prie šios kompanijos turėtų prisijungti ir Informacinės visuomenės plėtros komitetas prie Susisiekimo ministerijos, galbūt kuri nors kita ministerija. Jis skatino kitų ministerijų atstovus, turinčius ambicijų įgyvendinti tarpinstitucinius projektus, taip pat sudalyvauti šioje schemoje. Edgaras Leichteris kėlė socialinių dotacijų idėją socialiniams partneriams. Pasak jo, socialiniai partneriai pateikia mažai pasiūlymų todėl, kad jie turi kitų projektų, kurie yra tiesiogiai susiję su jų darbu ir atneša jiems pajamas, o struktūrinių fondų projektus socialiniams partneriams vaizdžiai pavadino „laisvalaikio bizniu“. Nedidelės dotacijos, kurios galėtų būti finansuojamos iš techninės paramos, galėtų paskatinti socialinius partnerius gyviau veikti organizuojant susitikimus, diskusijas. Jis prisiminė, kad būta atvejų, kai Finansų ministerija padėjo socialiniams partneriams organizaciniais klausimais, ir pateikė tokį formatą, kaip dar vieną alternatyvą, skatinančią didesnę socialinių partnerių įsitraukimą į struktūrinių fondų projektus.

Rolandas Kriščiūnas, tęsdamas Edgardo Leichterio mintį ir pateikdamas Vidaus reikalų ministerijos kaip institucijos, turinčios regioninės politikos modelį, pavyzdį, plėtojo mintis dėl horizontalių prioritetų administravimo priežiūros tobulinimo. Jis iškėlė tarpinės ar koordinuojančios institucijos žinių ekonomikoje idėją. Anot jo, ši institucija galėtų koordinuoti kitų institucijų ir agentūrų darbą, prioritetus, susijusius su žinių ekonomika, be to, iš anksto identifikuoti svarbiausius projektus. Taip pat jis vystė galimo Priežiūros komiteto žinių ekonomikai idėją. Šis komitetas galėtų turėti patariamąjį balsą ir užsiimti aktyvia horizontalių veiklų priežiūra.

Edgaras Leichteris patikslino, kad pagrindiniai projektai, apie kuriuos jis kalbėjo, yra socialiniai iššūkiai, sprendžiami technologinėmis, biurokratinėmis ir vadybinėmis priemonėmis.

Danutė Šlionskienė pasidžiaugė Edgardo Leichterio pranešimu ir tuo, kad atkreipiamas dėmesys į socialinę partnerystę todėl, kad socialiniai partneriai yra visuomenės atstovai. Jos nuomone, įvairiais projektais apimama tik nedidelė visuomenės dalis. Todėl turėtų būti projektų, kuriais stiprinami socialinių partnerių gebėjimai tam, kad socialiniai partneriai taptų labiau matomi, turėtų stipresnes organizacijas, kad būtų atstovaujama reikšmingesnė Lietuvos gyventojų dalis.

Inesis Kiškis padėjo Edgarui Leichterui už pastebėjimą, kad darni plėtra nėra tik aplinkosauga, bet taip pat ir ekonominiai bei socialiniai reikalai. Jis palankiai įvertino pranešime pateiktą Šveicarijos pavyzdį, kuris, jo nuomone, atspindi horizontalumo idėjos esmę.

Jurgita Šiugždinienė priminė, kad jau yra parengta Nacionalinė pažangos strategija „Lietuva 2030“, kuri pirmadienį teikiama Vyriausybei svarstyti. Ši strategija numato horizontalius prioritetus ir yra planavimo strategijos pagrindas.

Rolandas Kriščiūnas pritarė, kad nereikia ieškoti naujų būdų sukurti tai, kas jau sukurta; reikia ieškoti priežasčių, kodėl vieni ar kiti mechanizmai neveikia, ir sprendimo būdų, kaip priversti juos veikti. Jis pakvietė institucijų atstovus būti aktyvesnius teikiant idėjas ir pasiūlymus tiek savo institucijų rėmuose, tiek bendradarbiaujant su kitomis institucijomis.

3. Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos vaidmuo 2014-2020 m. Europos Sąjungos struktūrinės paramos programavimo laikotarpiu.

Ana Stankaitienė pristatė ES BJRS istoriją ir ypatumus, paaiškino, kodėl kilo poreikis tokiai strategijai. Savo pristatymą ji susiejo su pirmame pristatyme plėtota horizontalumo idėja per racionalią partnerystę, biurokratizmą ir horizontalumo bei vertikalumo priešpriešą. (pridedama)

Tomas Gulbinas padėkojo Anai Stankaitienei už išsamų ir gilų pristatymą. Jis pristatė besiformuojančias tendencijas ES BJRS kontekste. (pridedama)

Šarūnas Florenko, sutikdamas su išsakytomis mintimis, pabrėžė, kad ES BJRS idėja yra puiki, tačiau stringa jos įgyvendinimas. Pirmiausiai todėl, kad į strategiją žiūrima pernelyg siaurai, t.y. vien ekonominiu požiūriu, neįtraukiant socialinės ir kultūrinės dimensijos. Antra, praktinis socialinių partnerių įsitraukimas į įgyvendinimą yra vargiai įmanomas dėl ribotų resursų. Trečia, ši strategija formuojama į ją įtraukiant jau įgyvendinamas programas ir projektus – ji neturi pridėtinės vertės. Jo nuomone, likti prie *status quo* būtų neprotinga. Jis pasisakė už trečią ES BJRS ir finansinių priemonių sąryšio alternatyvą, pateiktą diskutiniame dokumente (pridedama), kuri numato, kad būtų sukuriama atskira nacionalinė ES BJRS stebėsenos ir analizės sistema. Jis paskatino 2014-2020 m. programavimo laikotarpiu inkorporuoti į ES BJRS tuos tikslus, kurie yra aktualūs tiek Lietuvai, tiek kaimynams – tik tada strategija įgaus realią vertę visiems.

Danutė Šlionskienė pažymėjo, kad profesinės sąjungos jau daug metų aktyviai dalyvauja Baltijos profesinių sąjungų ir Baltijos jūros darbo tinkluose. Ji nustebo, kodėl profesinės sąjungos nėra įtrauktos į dokumentą dėl strategijos įgyvendinimo priežiūros komisijos. Ji išreiškė norą aktyviai dirbti prie šios strategijos, be to, pažymėjo, kad profesinės sąjungos jau turi projektus, kurie gali būti įgyvendinami ES BJRS.

Ana Stankaitienė grįžo prie diskutiniame dokumente pateiktų alternatyvų ir paaiškino, kad ta strategijos dalis, kuri apima struktūrinių fondų, žemės ūkio, žuvininkystės veiksmų programas ir Vidaus reikalų ministerijos valdomus instrumentus, nėra problematiška, nes čia jau yra numatyti stebėsenos mechanizmai. Silpnoji dalis yra visa likusioji – tai tos sritys, kurios neįeina į veiksmų programas, tačiau kurioms galima gauti finansavimą iš kitų europinių programų. Problema čia ta, kad nėra jų koordinavimo mechanizmo. Ji pastebėjo, kad ES BJRS atsirado tuomet, kuomet ES paramos lėšos jau buvo paskirstytos. Būtent todėl strategija apima tik tuos projektus, kurie jau vykdomi. Ana Stankaitienė atmeta *status quo* alternatyvą naujam programavimo laikotarpiui, tačiau nesiryžta griežtai vertinti, kuri iš likusių dviejų alternatyvų yra geresnė Lietuvos atveju. Ji paaiškino, kad nors trečioji alternatyva, siūlanti kurti naują stebėsenos ir analizės sistemą, atrodo nepriekaištingai, tačiau čia gali būti susiduriama su įgyvendinimo problema. Todėl, jos nuomone, prieš priimant galutinį sprendimą reikia gerai apsvarstyti, kuri alternatyva yra gyvybingesnė Lietuvos atveju.

Jurgita Šiugždinienė pareiškė, kad strategijos tikslai yra labai platus ir neįmanoma stebėti visko, todėl turi būti koncentruojamasi tik į tai, kas svarbiausia. Ji išreiškė pritarimą antrai siūlomai alternatyvai, kurios įgyvendinimą apibūdino taip: Finansų ministerija ir toliau vykdo stebėseną, taikydama jau turimą stebėsenos sistemą, o stebėsenos informacinė sistema galėtų būti pritaikyta tai antrajai daliai, kurią paminėjo Ana Stankaitienė. Trečia alternatyva, siūlanti kurti naują stebėsenos ir analizės sistemą yra netinkama, nes tai reikštų, kad reikės kurti naują sistemą ir Nacionalinei pažangos strategijai „Lietuva 2030“. Ji pasiūlė Užsienio reikalų ministerijai rimtai pagalvoti apie kitam laikotarpiui rengiamą tarpinstitucinį veiklos planą.

Mindaugas Petrauskas iš karto atkreipė dėmesį į sritis, kuriose ES BJRS rėmuose galės bendradarbiauti Ūkio ir Švietimo ir mokslo ministerijos. Jis nesutiko, kad ES BJRS rėmuose nevyksta realūs projektai. Jis pritarė Jurgitai Šiugždinienei ir Anai Stankaitienei, jog geresnė ir pigesnė yra antroji alternatyva vykdyti stebėseną jau egzistuojančios sistemos pagrindu, tik ją tobulinant.

Rima Putkienė dalinosi patirtimi, kaip bendradarbiaujant su kitomis Baltijos jūros regiono šalimis susiduriama su daugybe iššūkių. Nors yra visokių fondų, bet jais pasinaudoti nėra paprasta, nes šalys kartu turi parengti projektus, turi rasti bendrus interesus, tikslus. Be to, nėra bendrų įgyvendinančių struktūrų – kiekviena šalis atsako tik už savo dalį. Sunku rasti bendrą koordinavimo schemą, kai tarp šalių egzistuoja skirtingas ekonominio išsivystymo lygis, skirtingos teisinės sistemos. Jos nuomone, naujam laikotarpiui reikia numatyti prioritetus, kad projektai būtų sėkmingai įgyvendinami.

Vilma Daugalienė dalinosi patirtimi dėl ES BJRS. Ji pasisakė už antrąją alternatyvą.

Tomas Lukoševičius sutiko dėl galimybės ES BJRS naudoti kaip filtrą rengiant 2014-2020 metų finansinės perspektyvos veiksmų programas ir modeliuojant struktūrinės paramos skirstymą pradiniam etape. Jis neprieštaravo antrai siūlomai alternatyvai, tačiau, jo nuomone, ji neduotų jokios pridėtinės vertės energetikos srityje. Pirmiausiai todėl, kad ES BJRS prioritetai energetikoje – tai daugiausiai tarpvalstybinių jungčių (infrastruktūrinių projektų) įgyvendinimas pagal Baltijos energijos rinkos ir jungčių planą, atsinaujinančios energetikos plėtra ir energijos efektyvumo skatinimas. Atsinaujinančios energetikos ir energijos efektyvumo sritys atkartoja ES 2020 strategijos tikslus, pagal kuriuos skiriama struktūrinė parama, o tarpvalstybinių infrastruktūrinių projektų finansavimas nėra galimas iš struktūrinės paramos. Taigi nacionaliniams projektams įvedus ES BJRS tikslų atitikimo kriterijų, iš to nebūtų apčiuopiamos naudos. Vis dėlto Tomas Lukoševičius pripažįsta, kad tokia ES BJRS specifika energetikos srityje neturėtų užgožti bendro intereso.

Arūnas Plikšnys labiau palaikė antrąją alternatyvą, tačiau neatmetė ir trečiosios. Jo supratimu, stebėsenos sistema kol kas dar tėra diskusijų objektas, ir reikia nuspręsti, ar nustatyti atskirus rodiklius ar kurti naują sistemą. Jis patikino, kad Vidaus reikalų ministerija turi suformulavusi pasiūlymus, kuriais mielai pasidalintų su kolegomis. Juos gali pateikti el. paštu.

Ana Stankaitienė samprotavo, kad būtų galima šiek tiek modifikuoti antrąją alternatyvą ir vietoj grynai ES finansinių priemonių įtraukti visas esamas stebėsenos priemones. Ji pažymėjo, kad buvo atsisakyta tarpinstitucinio veiklos plano, bet tikisi, kad ateityje jis bus rengiamas, nes tai padėtų įtraukti reikiamas priemones, o tai savo ruožtu smarkiai praplėstų galimybes.

Tomas Gulbinas paaiškino, kad viena iš priežasčių, kodėl buvo atsisakyta tarpinstitucinio veiklos plano, ta, kad į ES BJRS patenkančios veiklos netelpa į šį planą. Kaip pavyzdį pateikė nevyriausybinių organizacijų dalyvavimą. Jis patikslino, kad Vyriausybėje buvo priimtas sprendimas vietoj tarpinstitucinio veiklos plano parengti priemonių planą. Užsienio reikalų ministerijos vardu jis pasisakė už antrąją alternatyvą.

Kristina Auruškevičienė pabrėžė orientavimosi svarbą į tikslų įgyvendinimą, nes yra nemažai rodiklių, pagal kuriuos Lietuva atsilieka nuo kitų valstybių. Sveikatos apsaugos ministerijos vardu ji pareiškė, kad esant tokiai ekonominei situacijai, didinti administracinę naštą, kiekvienai strategijai įvedant atskirą stebėsenos sistemą ir rodiklius, būtų neprotinga, todėl pritarė antrajai alternatyvai.

Arūnas Štaras pritarė daugumai pasisakiusiųjų dėl antrosios alternatyvos. Jo teigimu, einant tuo keliu, kuris čia aptariamas, įmanoma suderinti finansavimą iš jau esamų ES fondų ir kitų fondų.

Nijolė Mackevičienė pabrėžė, kad projektų lygmenyje problematiška tuos alternatyvose siūlomus dalykus įgyvendinti. Kita vertus, Latvija jau tai padarė: ji pakeitė veiksmų programų kriterijus, įvedė projektų atrankos kriterijų. Ji pasisakė už antrąją alternatyvą bei išskėlė keletą klausimų dėl prioritetų įtraukimo į Partnerystės sutartį tikslingumo ir dėl projektų partnerių paieškos.

Inesis Kiškis neprieštaravo nei antrai, nei trečiai alternatyvoms. Jo teigimu, duomenys jau dabar yra renkami įvairiais pjūviais, tad bet kuriai sistemai egzistuojant bus įmanoma pateikti tuos duomenis ir iš jų sekančias išvadas.

Raimondas Paškevičius pastebėjo, kad ES BJRS nėra numatyta rodiklių, skirtų mokslinių tyrimų ir inovacijų sričiai. Jo manymu, jie turėtų atsirasti, nes Baltijos jūros regiono kontekste tai labai svarbi sritis, turint omenyje Šiaurės šalių patirtį tyrimų srityje.

Ieva Žilionienė pasisakė už antrąją alternatyvą ir pažymėjo, kad įvedant naujus kriterijus, svarbiausia juos suformuluoti taip, kad jie būtų aiškūs.

Rolandas Kriščiūnas apibendrinamas institucijų atstovų pasisakymus pažymėjo, kad ES BJRS svarba yra neginčytina, todėl pirmoji pasiūlyta alternatyva (*status quo*) yra netinkama. Kita vertus, posėdžio pirmininkas pastebėjo, kad stokojama institucijų iniciatyvumo įgyvendinant ES BJRS. Tuo pačiu jis išreiškė viltį, kad kitame (2014-2020 m.) laikotarpyje institucijos rodys daugiau iniciatyvos siekiant tinkamai įgyvendinti ES BJRS. Jis pakvietė balsuoti už vieną iš diskutiniame dokumente siūlomų alternatyvų. Komisijos nariai bendru sutarimu pasisakė už antrąją alternatyvą.

Rolandas Kriščiūnas padėkojo už įdomią diskusiją, pakvietė aktyviai dalyvauti 2011 gruodžio 1 d. posėdyje, kuriame bus aptariami kitų metų planai.

NUTARTA:

1. Bendru sutarimu nuspręsta palaikyti antrąją alternatyvą, pateiktą diskutiniame dokumente ir numatančią, kad Europos Sąjungos lėšomis finansuojamos programos rengiamos atsižvelgiant į ES BJRS tikslus ir pagrindinius projektus, šių programų priemonių lygmenyje nustatomas ES BJRS skirtas prioritetas projektų atrankos kriterijus ir kad esamos ES finansinių priemonių stebėsenos sistemos pritaikomos prie ES BJRS.

Posėdžio pirmininkas

Rolandas Kriščiūnas

Sekretoriato vadovą pavaduojantis
Finansų ministerijos Europos Sąjungos
struktūrinės paramos valdymo departamento
direktoriaus pavaduotojas

Ramūnas Dilba